

Inleiding door Dhr. Gilbert Putteman, kunstcriticus nav. van de tentoonstelling "NEST"

27 Maart 2015, DE CAMME Steenokkerzeel.

Mieke Tambuyzer, een talent-en passievolle artiest!

Regelmatig word ik door kunstenaars gecontacteerd om hen in te leiden. Doorheen de jaren heb ik geleerd dat niet aan elk verzoek een positief gevolg kan voorbehouden worden. Toen Mieke me met een klein hart mailde met de vraag of ik haar tentoonstelling wou inleiden, heb ik na wat informatie ingewonnen te hebben, haar geantwoord dat ik met een groot hart inging op haar verzoek en dit om diverse redenen nl.:

-zij is een uitstekende kunstenares die met volharding sedert jaren aan de weg aan het timmeren is. Ze doet dit met passie, enthousiasme...;

- Mieke heeft ook metierschap. Persoonlijk ben ik nauw verbonden met de Portaelschool (ik maak deel uit van de raad van bestuur). Toen ik vaststelde dat ze 8 jaar les volgde aan de Portaelschool, steeg mijn enthousiasme nog meer.

-Daarenboven komt dan nog dat ze jaren les gegeven heeft in Perk (ook aan mijn zoon), ook het dorp waar ik woon en waar ik meer en meer een affectieve band mee opbouw.

Met enorm veel plezier heet ik jullie dan ook welkom op de opening van de tentoonstelling van Mieke Tambuyzer.

Via een tante van haar die in Zuid-Afrika woonde, kwam Mieke in contact met kunst. Ze heeft er overigens zelf ook gewoond. Ze bezocht er heel wat tentoonstellingen en leerde kijken. Omwille van de er heersende onrust diende ze met haar gezin naar België terug te keren.

Gebeten door de kunst volgde ze les aan de Portaelschool te Vilvoorde. Tekeningen bij Jan Van Lysebetten, Etienne De Vis en Gery De Smet. Grafiek eenmalig bij Paul Van Namen. Het schilderen leerde ze bij Walter Goossens, een monument in de schilderkunst, een tijdsgenoot van Jan Cox en van Fred Bervoets, allen verbonden aan de galerij De Zwarte Panter in Antwerpen;

Mieke die les volgde aan de Portaelschool exposeerde voor de eerste maal in 1997 in de Schranshoeve te Epegem. Dank zij Walter Goossens kon ze haar werk exposeren in het restaurant "t'Puur Toeval" in Vilvoorde (nu heet dit Het Karakter). Weinigen weten dat dit het huis was van wijlen Jef Leemans, kunstenaar en oud-directeur van de Portaelschool.

Op een bepaalde dag werd ze dan opgebeld door Stefan Cockaert (u weet wel van de bekende winkelketen Cockaert Design in Meise). Deze vroeg haar of ze niet wou exposeren met enkele werken in zijn nieuw gebouw en zo gebeurde het. Vanuit Cockaert kwam haar werk dan terecht bij het restaurant De Venkel, The Board Room (Jeroen Meeus), de Greenroom in Perk.... Ook exposeerde ze reeds in de Poort van Cyriel, in de oude Pastorie te Nieuwenrode, in het Begijnhof te Mechelen, aan de jaarlijkse groepstentoonstelling Lucasgilde te Mechelen.

Ook participeerde ze tweemaal aan de wedstrijd van de Canvascollectie. De eerste keer werd ze met twee werken geselecteerd. Thans hebben haar collega's van het schoolje waar ze les gaf, als afscheidscadeau De Camme afgehuurd voor haar. Een mooier cadeau kon ze zich niet inbeelden.

Vrienden, schilderkunst gaat over kijken. Schilderen, creatief zijn is voor Mieke altijd belangrijk geweest. Ik denk dat schilderen de motor van haar bestaan is. Mieke kijkt net zo lang naar de dingen tot ze stil staan en de vorm aannemen die ze wil. Schilderen is voor haar niet alleen het bewegen van verf en kleur op een oppervlakte, het is ook twijfelen, een eeuwige zoektocht, met prachtige tussenstops zoals hier vandaag in De Camme. Mieke schildert met een beweeglijk penseel, hetwelk nederig het laatste woord aan de verf geeft.

Steeds weer is deze kunstenares op zoek naar de dialoog tussen doek en verf, naar een evenwicht tussen vorm en kleur. Ze streeft naar de juiste sfeer. Het woord is gevallen nl. sfeer, nestwarmte was toch het thema van deze tentoonstelling? De chinese theepot, een centraal element in deze tentoonstelling veruitwendigt dat gevoel.

Persoonlijk ben ik getroffen door haar talent om composities te maken. Soms combineert ze acrylverf op grof linnen met zand, papier. Haar thematiek is veelzijdig nl. stille levens, abstracten, figuren... Omwille van het thema beperkt ze zich vandaag voornamelijk tot de stille levens uitgevoerd in acrylverf, en al dan niet

gecombineerd met chinese inkt....Tevens zijn haar installaties een streling voor het oog.

Ongetwijfeld brengt Mieke heel wat tijd door in haar atelier,gefocusd op datgene wat ze wil uitbeelden,volledig onthecht van de versturende omgevingsfactoren.Een onverwachte inval in combinatie met een rationele reactie ,kan de groei van een werk bepalen.Soms gaat die botsing tussen toeval en rede in een flits,soms gaat er een langere tijd overheen.Het is het kantelmoment tussen controle en ongecontroleerdheid dat mij fascineert.Dan is de vraag hoe gaat de kunstenaar om wanneer iets totaal onverwachts je werk binnensluipt?Of zoals H Theys het ooit formuleerde "wanneer een kunstwerk ontstaat terwijl het je ontglipt?"Hoe Mieke daarmee omgaat moeten jullie maar zelf vaststellen wanneer u haar werken aandachtig bekijkt.Ze doet dit op een heel overtuigende manier.

Voor mij is het duidelijk dat Mieke na haar onderwijsopdracht aan haar tweede leven is begonnen.Creeëren is voor haar een tedere obsessie met de ups and downs,de grote vreugde van de creatie,het voelen dat het penseel als vanzelf over het doek glijdt en automatisch het precies doorvoelde koloriet neerstrikt,maar er zullen ook dagen zijn dat de teleurstelling komt,dat de borstels stroef op het doek krassen,dat het verschil tussen wat zij voelt en wat het resultaat was,ontmoedigend groot is.Stille uren die best vergeten worden ,al zijn ze inherent aan elke creatieve geest.

Soms is Mieke nog wat onzeker.Dat siert haar.Een kunstenaar moet zichzelf telkenmale opnieuw in vraag stellen.Die onzekerheid houdt haar alert en zo hoort het.Je moet weten Mieke,een muzikant krijgt applaus als hij optreedt,als schilder moet men zijn applaus zelf beleven.

Vrienden,dat Mieke Tambuysen begenadigd is met een groot talent behoeft geen betoog.Dat zal u zelf wel vaststellen.Terloops vroeg ik haar waarom ze schildert.Gevat antwoordde ze mij:ik schilder voor mensen.Ik schilder zegt ze niet alleen omdat ik daar zelf niet buiten kan,maar ook voor diegenen wier strak gespannen zielssnaren trillen bij de minste aandoening,vor die mensen die getroffen door iets moois me danken voor datgene wat ik realiseerde.In feite wil ik mensen gelukkig maken.

Dat zijn niet zomaar een paar woorden.

dat is een uitdaging

dat is een opgave.

De kunstenaar maakt het hard door haar tedere bezetenheid,door haar prachtig koloriet,door haar subliem contrasterend kleurspel.

De theepot die het centraal thema is in deze tentoonstelling onderlijnt het warme karakter van Mieke of moet ik zeggen het nestgevoel.

Alvorens het woord te geven aan één van haar docenten,nl.Jan Van Lysebetten,levend geheugen van de Portaelschool,een monument in onze regio,een schitterend akwarelist,de éminence grise,rest me niets anders dan aan Mieke een goede reis toe te wensen in De Camme bezaaid met veel verkochte werken. Aan jullie lieve mensen wens ik een fantastische avond.En vergeet ook niet de nieuwe slogan van deze gemeente:Steenokkerzeel is steengoed.Dat bewijzen we jullie andermaal!

PUTTEMAN Gilbert
Vrederechter van het kanton Vilvoorde
Kunstcriticus
Wielewaalsnest 2
1820 Perk
GSM [0473/81 29 41](tel:0473812941)